

Prædiken til 2. søndag efter Helligtrekonger

Joh. 4, 5-26

”SIC” står der på prædikestolen i Nustrup kirke. ”SIC” betyder ”således”. ”Således elskede Gud verden, at han sendte sin søn, for at enhver, som tror på ham ikke skal fortabes, men have evigt liv”. ”SIC” står først, og det er der en god grund til. Derved bliver ordet fremhævet. ”Således elskede Gud verden”.

Netop således. Ikke således, at han gjorde sit rige til et rige af denne verden, hvor tårerne var tørret af hvert øje, hvor fred og glæde og lykke var til huse i hvert et hjem. Ikke således, at han gjorde sit rige til et rige på jord, hvor retfærdighed, frihed og lighed og broderskab var indført. Ikke således, at han oprettede et menneskeforbedringsinstitut på jorden, hvor alle mennesker skulle leve på en bestemt måde og blive lykkelige og harmoniske. Ikke således, at han gjorde os kloge, stærke, uskyldige og trofaste, for at han derpå kunne elske os. Nej, omvendt. Således elsker Gud. Han sender sin søn, fordi han elsker menneskene, som de er. Ikke fordi vi skal være på en anden måde. Vi er Guds kære børn. Det er ikke noget, vi først skal udvikle os til og bliver over tid. Vi er hans børn. Og som forældre elsker deres børn betingelsesløst, således også med Gud.

”SIC”. Således elskede Gud verden. Og vi døber børnene som et tegn på den kærlighed. Det er i dåben, Gud lægger sin kærlighed for dagen. Således er vi Gud børn, ikke på anden måde, i dåben, når vi lægges i Guds kærligheds favn.

Nu kom de til Jesus, hvor han stod ved Jordan floden og døbte. Egentlig var deres helligdom templet i Jerusalem, men i stedet gik de til Jesus. Og det må have været en torn i øjet på præsterne i Jerusalem og alle fromme jøder. Hvorfor går de til ham? Hvorfor kommer de ikke til os, og lægger deres penge her i templet? Og da Jesus fandt ud af, at jøderne var blevet opmærksomme på hans aktiviteter, trak han sig. Og han vandrede igennem Samaria for at komme til Galilæa, men ved Jakobs brønd i Samaria mødte han en kvinde, ”den samaritanske kvinde”. Der var en brønd. Kristus er ikke afhængig af flodvand, han kan også bruge vand fra en brønd. Ja, overalt, hvor han er, er der levende vand, for han er selv det levende vand, og han bærer selv kilden med sig til evigt liv. Men måske har I ikke tænkt over, hvad en brønd betyder. Jøderne var et nomadefolk, de vandrede på tørre steder. Og for dem var en brønd velstand. Den mand, som havde en

brønd, var en rig mand. Og havde man to brønde, var man en meget rig mand. Det var ikke som hos os, hvor vandværket er en forening, og vandet er rigeligt. Vandet var privat. Det bedste vand kom fra en brønd, hvor vandet rislede. Det var det levende vand. Og så kunne brøndens ejer tage penge af dem, der kom for at få vand. Måske kan man sammenligne med Hormuzstrædet i dag (2012). Olie er dyrere end vand, og det gælder om at sikre rettighederne til oliebrøndene og adgangsvejene til oliefor-syningen. Og derfor har amerikanerne et hangarskib i Hormuzstrædet, og Iran spiller med musklerne og truer med at stoppe sejladsen.

Gud er en Gud, som vil bo i mørket. Alligevel byggede Salomo et tempel i Jerusalem. Han ville bygge et hus til Gud, også selvom Gud udtrykkeligt havde sagt, at han ikke ønskede sig noget hus. ”Herren har sagt, at han vil bo i mørket. Nu har jeg bygget dig en bolig, et sted, hvor du kan bo for evigt”. Men Gud er overalt og ingen steder. Gud bor ikke i huse, som mennesker har bygget. Heller ikke her i kirken. Vi kan synge og bede og håbe på, at han vil være hos os i ånden. Vi tror, at Gud er hos os i ånden, når vi holder gudstjeneste. Men Gud er verdens Herre, han ”ager blandt stjernerne”. Og når han fødes som et barn af en kvinde og bliver lagt i en krybbe, er det dybt forunderligt, at verdens skaber og Herre kan være på sådan et lille sted, i en krybbe og i en stald, og i et moderliv. Men for så vidt er det ligeså ubegribeligt, at han vil være hos os en søndag formiddag i vores lille kirkehus – i ånden. Vi kan ikke spærre Gud inde i en kirke, som om han var en kanarie-fugl. Og dog var det,

hvad jøderne prøvede. Templet i Jerusalem var Guds hus, og gudsdyrkelsen skulle finde sted dér og ingen andre steder. Samaritanerne havde bygget deres eget tempel på Garizim, og det var blandt andet derfor, jøder og samaritanere var kommet i klammeri. Kvinden spurgte Jesus: ”Hvor skal vi samaritanere tilbede, i Jerusalem eller i vores eget tempel?” Men Jesus sagde til hende: ”Tro mig, kvinde, der kommer en tid, ja, den er nu, da det hverken er på dette bjerg eller i Jerusalem, I skal tilbede”. Kristus er den sande Gud, han er ikke i noget tempel nogen steder, ikke i Jerusalem, ikke i Samaria, han bærer selv helligdommen med sig, hvor han er. Og han bærer selv det levende vand med sig, hvor han kommer. ”Jeg har vand at give dig”, sagde Jesus til kvinden. ”Det er det levende vand, og når du drikker af det, skal du aldrig blive tørstig mere”.

Den samaritanske kvinde var dybt forundret. Kristus er det levende vand, den levende kilde, som alle folk tørster efter, jøder, samaritanere, grækere og romere, europæere, amerikanere, asiater, afrikanere. Han er vandet, som slukker tørsten hos alle folk og religioner. Og derfor sagde han: ”Riv dette tempel ned, og jeg vil rejse det igen på tre dage” (2,19). Det er ham, der slukker tørsten. Alle længsler og drømme retter sig mod ham. Mennesker, uanset hvor de bor på hele den grønne jord, får først deres åndelige tørst slukket i Kristus. Når vi drikker af Kristus den levende kilde, skal vi aldrig mere tørste. Det fandt gæsterne ud af til brylluppet ved Kana. De var ved at løbe tør for vin, men Kristus gav dem ny vin.

”SIC”, ”Således elskede Gud verden, at han gav sin egen søn”. Men hvorfor ikke gøre det lidt nemmere og sætte det lidt i system? Hvorfor laver vi ikke en hjemmeside: ”www.såledeselskedeGudverden.com”. Vi kunne lave en forening og en bestyrelse til fordel for kærlighed. Og man kunne lave en menu på hjemmesiden, ”Velsignelse”, og så kunne man vælge på en undermenu, hvad Gud skulle velsigne: Erhvervslivet, landbruget, kongehuset eller skolen, eller luftfarten, ægtepar - unisex. Vi kunne sætte Gud i system, lave ham en hjemmeside? Og det er i grunden også besværligt med alle de børn, der skal døbes, alle de kors, præsten skal slå, og alle de fadervor han skal bede. Det må da kunne gøres nemmere. Så at man bare går ind på en menu ”dåb” og sætter et flueben udfor de tre trosartikler: Forsøger du djævelen? Flueben. Vil du døbes? Kryds af med et flueben. Det ville være meget nemmere. Og hvad gjorde Peter pinsedag, da de døbte tusind? Han satte det vel også i system, han kunne vel ikke overkomme at sige fadervor til hver eneste. Og på hjemmesiden skulle der være en menu, hvor man kan oprette en assistent, hvis man er bedrøvet. Så kan sognepræsten se det hjemme på sin computer, der er én i sognet, der er bedrøvet, og så kan han sende henvendelsen videre til en ekspert i bedrøvelse: ”Send”, så var den sag ekspederet og i gode hænder. Dejligt rent, intet blod, ingen sved og ingen tårer. Og som startside skal man se ligestillingsminister Manu Sareen på et klip fra You Tube: ”Gud velsigner hele verden udtaler det Radikale Venstre”. Og til sidst skulle der være en fane: Fik De no-

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

get ud af denne hjemmeside?: Ja /nej. Men indtil hjemmesiden er oprettet, må vi hellere fortsætte med at døbe, selvom det er en byrde for de trætte og overbelastede præster.

Det er mærkeligt med Jesus, det var næsten, som om han kendte hver eneste på forhånd, som han mødte på sin vej. Han kendte deres navne, og han kendte deres nød, og han kendte den samaritanske kvinde, og han vidste, hvor mange mænd hun havde været gift med. Og han faldt i snak med hende. Og vi døber langsomt og nøjsommeligt hver eneste, vi sparer ikke på vandet, der er mere, hvor det kommer fra. Og vi slår korsets tegn for pande og bryst som et tegn på, at den døbte skal tilhøre Kristus. Vi deler rundhåndet ud af det, der aldrig var vores. Det er ikke mit, og det er ikke dit. Der er ingen, der kan eje det levende vand, det kommer fra den levende Gud og løber ud til alle, som vil drikke deraf. Og ingen kan stemme op for det og holde det tilbage, før eller siden sprænger det alle dæmninger og undergrave alle diger. Amen.

Christian Munch

Nustrup kirke

Salmer:

441, 330, 122, 400